

P.Τζ. Παλάσιο

«Πώς να νικήσουμε τον κόσμο»

Ενα δύσμορφο παιδί καταφέρνει να γίνει ένας πολύ αγαπητός ήρωας καθώς ο αυτοσαρκασμός του αποβαίνει όχημα υπερνίκησης της διαφορετικότητας και καταλύτης ώστε τα άλλα παιδιά που το συναναστρέφονται να σκάμουν πιο βαθιά μέσα τους, στον εαυτό τους

ΓΡΑΦΕΙΝ ΔΗΜΗΤΡΑ ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΥ

Το 2013 ο Ογκι Ποόλμαν έγινε για πρώτη φορά γνωστός στο ελληνικό κοινό με το βιβλίο *Θαύμα* (κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Παπαδόπουλος) που έκτοτε έχει αντιμετωπίσει άλλες τρεις φορές, αφού ο Ογκι υπήρξε κυριολεκτικά ένα συγγραφικό θαύμα όπως το λέει και ο τίτλος του.

Στο βιβλίο - ντεμπούτο της Ρ. Τζ. Παλάσιο *Θαύμα*, ο Ογκι, ένα δεκάχρονο αγόρι που γεννήθηκε με κρανιοπροσωπική δυσμορφία, σταματά τα κατ' οίκον ραβή-

στην εισαγωγή του βιβλίου, *Ο Ογκι και εγώ* δεν αποτελεί με τον παραδοσιακό τρόπο τη συνέχεια του *Θαύματος*. Είναι ένα ταξίδι μέσω αφηγήσεων στη σκέψη τριών παιδιών που εληφούν τα κίνητρα της συμπεριφοράς τους.

Η πρώτη ιστορία είναι αυτή του Τζούλιαν. Ο Τζούλιαν, που είχε επιλεγεί από τον διευθυντή να καλωσορίσει τον Ογκι στο σχολείο, ήταν εκείνος που του φέρθηκε πιο άσχημα από όλους. -Το ζέρω, το ζέρω, το ζέρω. Δεν φέρθηκε καλά στον Ογκι Ποόλμαν. Τι ήταν όμως εκείνο που έκανε τον Τζούλιαν να έχει τέτοια συμπεριφορά; Ο Τζούλιαν φοβόταν, έχει αδινίες, έχει επίσης απαιτητικούς γονείς που πάσχουν από τεταγμένη, έχει πολύ ευαίσθητο τρωατικό κόσμο που επηρεάζεται αρνητικά από την «αποκρουστική» εμφάνιση του Ογκι. «Αυτό το αγόρι δεν έπρεπε να έρθει ποτέ στο σχολείο», αναφέρει κάπου η μαμά του Τζούλιαν και εκείνος ελπίζει ότι αν φύγει όλα θα είναι όπως παλιά. Δεν

Η Ρ.Τζ. Παλάσιο εμπνεύστηκε τον Ογκι από μία προσωπική εμπειρία με τα δικά της παιδιά

έχει πάντα τη μαμά του να τον στηρίζει και να δικαιολογεί τη συμπεριφορά του απέναντι στον Ογκι. Όμως μια συγκινητική εξομολόγηση της γαϊάδας του από την παιδική της ηλικία στις διακοπές του στη Γαλλία τον κάνει να μην φοβόταν πια. Τον κάνει να αναγνωρίσει τη λάθη του, να αντιλαμβάνεται τις αδυναμίες του και στο τέλος να τις νικά.

Η δεύτερη αφήγηση είναι του πιο παλιού φίλου του Ογκι, του Κρίστοφερ. «Είναι δύσκολο να είσαι φίλος με τον Ογκι»,

R.J. Palasio
Ο ΟΓΚΙ & ΕΓΩ
Μπρ. Μαρίζα Ντεκάστρο
Εκδ. Παπαδόπουλος
2013, σελ. 368
Τιμή: 14 ευρώ

R.J. Palasio
Ο ΟΓΚΙ ΚΙ ΕΓΩ
Μπρ. Μαρίζα Ντεκάστρο
Εκδ. Παπαδόπουλος
2016, σελ. 336
Τιμή: 14 ευρώ

λέει ο Κρίστοφερ και ζερεί καλά τη νύκτα. Γνωρίζονται από τους πρώτους μήνες της ζωής τους και μεγάλωσαν μαζί. Ο Κρίστοφερ ήταν τόσο στενά συνδεδεμένος με τον Ογκι που δεν αντιλαμβάνονταν ακριβώς τι ήταν αυτό που τρομάζε τους άλλους όταν τον αντίκριαν. Ήταν τόσο οικείο γι' αυτόν το πρόσωπο που φρόνιτο του. Μαζί στο παιχνίδι, στις βόλτες, αλλά μαζί και στις εγχειρήσεις και τα προβλήματα. Ο Κρίστοφερ όμως αλλοζέι γεπνοιά και οι δύο τους απομακρύνονται. Στην αφήγησή του περιγράφεται η φρόνιση του και τα προβλήματα της συναναστροφής με ένα τέτοιο παιδί, η προτεραιότητα που είχε ο Ογκι σε σχέση με αυτόν, η έκθεσή του σε καταστάσεις σκληρές, όπως μια επίσκεψη σε ένα νοσοκομείο. Ο Κρίστοφερ, αν και έχει πάψει να κάνει στενά παρέα με τον Ογκι, φαίνεται να έχει ένα έντονο δέσμο μαζί του. Σαν να ήταν ο Ογκι το μεγαλύτερο σχολείο για αυτόν, σαν να ήταν ο Ογκι εκείνος που μπόρεσε να του δείξει πόσο σκληρό είναι να διαφέρει, πόσο σημαντικό να αγωνιζόσαι, να μην ξεχνάς, να ζητάς και να παίρνεις βοήθεια.

Μυστική φίλια

Η τελευταία αφήγηση είναι της Σάρλοτ. Μας περιγράφει τη μυστική φίλια που ανέπτυξε με την πιο δημοφιλή κοπέλα του σχολείου, τη Ζιμένα, και την εκπαιδευτική Σαμρ. Εδώ ανοίγεται ένας κόσμος που έχει να κάνει με τη σκέψη των παιδιών, τις ανάγκες τους και τις αναζητήσεις τους. Η Σάρλοτ ήταν και αυτή ένα από τα τρία παιδιά που υποδέχθηκαν τον Ογκι στο σχολείο. Ποτέ δεν έκανε παρέα μαζί του, αλλά φρόντιζε να είναι πάντα ευγενική και καλή σε βαθμό που τη θεωρούσαν υποκρίτρια, όπως θα της πει η νέα της φίλη. Μέσα από τα λόγια αυτά, όσο και αν φαίνονται σκληρά, η Σάρλοτ αρχίζει μια δική της προσωπική αναζήτηση για το πώς θέλει να είναι, για το τι σημαίνει αγάπη, φίλια και γνήσια συμπεριφορά.

Το βιβλίο αυτό της Παλάσιο είναι, όπως και το πρώτο, υποδειγματικά μεταφρασμένο από την εμπειρή Μαρίζα Ντεκάστρο, που πετυχαίνει να αποδώσει την προσπάθεια της συγγραφίστριας να βυθιστεί στην ψυχή των παιδιών και να δείξει το πώς αυτή διαμορφώνεται από το περιβάλλον και τις κοινωνικές επιρροές. Βλέπουμε την ανδιστολή συμπεριφορά τριών δεκάχρονων παιδιών που αποκαλύπτονται χωρίς να κρύβονται πίσω από κανονιστικές προταγές και εκφοβίζουν αυτό που τους τρομάζει ή φοβούνται. Μέσα από αυτά την ομοιότητα τους όμως καταφέρνουν να το ξεπεράσουν και να το αποδεχθούν. Τα παιδιά για τη συγγραφέα έχουν απεριόριστη δυνατότητα να αγαπιούνται και να νοιαστούν. Εκεί να μπορούν να δείξουν τη μεγαλύτερη αποδοχή και σνοχή απέναντι σε *άλλους*, ακόμα και τους πιο αδύναμους ή τους πιο απομονωμένους. Είναι αυτό που χαρίζουν το χαριέζικο και το χειροκρότημά τους απλόχερα γιατί μάλλον γνωρίζουν πως μόνο έτσι, όπως λέει ο Ογκι, μπορούμε να νικήσουμε τον κόσμο.

Ο πρωταγωνιστής Ογκι ίσως να είναι τρομακτικός στην όψη ή να αποτελεί πρόβλημα για τους φίλους του, ο αυτοσαρκασμός του όμως και η ειλικρίνεια του είναι το μεγαλύτερο κέρδος γι' αυτούς

μα και συνεχίζει τη φροντίσή του στο ιδιωτικό σχολείο Μπίτσερ. Στο πρώτο βιβλίο ο μικρός Ογκι αντιμετωπίζει τα σκαμναβόσματα της κοινωνικής ζωής και της δημόσιας έκθεσής του. Βιώνει τις δύσκολες καταστάσεις της απόρριψής και της κοροϊδίας από την μια αλλά και την ειλικρινή και ανιδιοτελή φίλια από την άλλη. Ο Ογκι ίσως να είναι τρομακτικός στην όψη ή να αποτελεί πρόβλημα για τους φίλους του, ο αυτοσαρκασμός του όμως και η ειλικρινής συμπεριφορά του είναι το μεγαλύτερο κέρδος γι' αυτούς. Στο βιβλίο παρακολουθούμε κυρίως τη σκέψη και τους προβληματισμούς του μικρού αγοριού στο γυμνάσιο, στον δρόμο για την πλήρη αυτογνωσία του και την αγάπη που τρέφει για τον εαυτό του. Παρατηρούμε ότι το πραγματικό πρόβλημα δυσμορφίας που έχει ξεπερνάται, γιατί ο Ογκι μπορεί να κάνει τα πάντα να εμφανίζονται. Ιδιαίτερα ευαίσθητη είναι η εξομολόγηση της αδελφής του, που εξωτερικεύει τα συναισθήματά της για αυτόν, τα οποία πολλές φορές εμπόδιζαν με τις δικές ανάγκες και αναζητήσεις.

Ανάγκη αποδοχής

Το *Θαύμα* είναι ένα βιβλίο που συγκινεί και προβληματίζει όχι για το κομμάτι της διαφορετικότητας όσο για την ανάγκη αποδοχής, η οποία δεν αφορά μόνο τον Ογκι. Η έννοια της διαφορετικότητας είναι εξόχως τόσο ρευστή και αμφισβητούμενη. Όλα τα παιδιά υποκύπτουν στην ανάγκη τους αυτή να ξεχωρίζουν, να διαφέρουν και να κερδίζουν την προσοχή. Ο Ογκι όμως, ο πραγματικά διαφορετικός, τους δίνει έναν δρόμο στη ζωή που δεν μπορούσαν να δουν χωρίς ίσως τα μάτια του.

Αυτή την πορεία ακολουθούμε στο δεύτερο βιβλίο της Παλάσιο *Ο Ογκι και εγώ* (εκδ. Παπαδόπουλος 2016). Είναι η ιστορία του Ογκι από την σπυρτική γωνία τριών παιδιών που επηρέασε τη ζωή τους. Όπως η ίδια η συγγραφέας αναφέρει

Ο μικρός Ογκι (Τζέκομπ Τρέμπλεϊ) με τη μητέρα του (Τζούλια Ρόμερπερτ) στην κινηματογραφική εκδοχή του «Θαύματος» σε σκηνοθεσία Στίβεν Κμπίσοκι που βγαίνει το φθινόπωρο στις αίθουσες